

MALMENBLADET NR 1 2016

En pigg 35-åring

Medlemsblad för Kungl Östgöta Flygflottiljs Kamratförening
Flygets Hus, Länergatan 11
586 63 LINKÖPING
BG: 336-3181
www.f3.kamratforening.se

MALMENBLADET NR 1 2016

Nr 62 sedan första nummer 1982

Redaktör och Webbansvarig:

Sture Axelsson
Ektunavägen 65,
589 33 Linköping
070-5882166, 013-152601
E-post: sture.axelsson@yahoo.se

Ansvarig utgivare:

Ingvar Jäderlind

Bild på första sidan.

Med anledning av föreningens 35-årsjubileum visar vi förstasidan av Malmenbladets allra första nummer, som utkom 1982.

Innehåll detta nummer:

Medl avg, div info, nya medl, bl a	sid 2
Ordföranden har ordet	sid 3
Styrelsens årsberättelse	sid 4
Kommande möten, kallelse årsmöte 2016	sid 5
Inbjudan till resa till Jönköping	sid 6
Reportage från sjöräddning	sid 7-12
Japanresa	sid 13-14
Info från Hkpflj	sid 15-16

Malmenbladet

Vi har som vanligt en stående efterlysning av material för artiklar. Säkert har du också minnen eller små historier från din Malmentid, som kan vara värda att berätta för oss andra. Hör gärna av dig till mig: **Sture Axelsson**. Jag är glad om Du berättar, skriva kan jag göra.

E-postadress.

Du som har dator och en e-postadress, meddela gärna den till redaktör eller kassör så kan vi nå ut med information till er snabbare.
Just nu har vi e-postadresser till 81 medlemmar och vi vill gärna ha adressen till många fler.

sture.axelsson@yahoo.se
berndt.samuelsson@telia.com
f3.kamratforening@gmail.com

Medlemsavgiften 2016.

Ett antal medlemmar har inte betalt medlemsavgiften för 2016. Till dessa bifogar vi med detta nummer ett förfyllt inbetalningskort. Om du inte använder det utan betalar via datorn är det viktigt att du anger ditt namn i samband med inbetalningen. Kassören får varje år ett antal medlemsavgifter som han inte vet vem som betalat.

Om du inte längre vill vara medlem i föreningen är kassören tacksam om du meddelar honom.

Adressändring

Om du flyttar och ändrar adress är kassören, **Bernt Samuelsson**, tacksam om du meddelar detta till honom, på tel **013-299357** eller via e-post berndt.samuelsson@telia.com

Resor.

En resa till Jönköpings Tändsticksmuseum och Husqvarna Fabriksmuseum är inplanerade under våren. Se närmare sidan 6

Nya medlemmar.

8 nya medlemmar har tillkommit i föreningen sedan förra Malmenbladet:

Per-Erik Ahrne	Mats Haraldsson
Marie-Louise Haraldsson	Leif Lindholm
Göran Löfgren	Eva Söderqvist
Frank Johansson	Stig Holmström

Välkomna!

Vi är nu **209** medlemmar i föreningen.
Sedan förra Malmenbladet är det glädjande nog ingen medlem som avlidit (vad vi vet).

Fel i Medlemsmatrikeln.

I förra medlemsmatrikeln hade 4 namn fallit bort.
Maria Enge, Gustav Johansson, Rolf Ohlsson och Ingall Wiström. (Sista namnet på varje sida)
Redaktören beklagar missen. Och lovar att kolla bättre nästa gång. I den matrikel, som finns på webben, är alla med.

Flygdagar.

Skriv in flygdagarna på Malmen, 27-28 augusti, i almanackan redan nu!

Aktiviteter på FVM och ÖFS

Flygvapenmuseum har många aktiviteter som är trevliga att delta i och föredrag som är värda att lyssna till.

Vi rekommenderar varmt dessa aktiviteter.

Mer information finns på Internet
www.flygvapenmuseum.se/kalender

Östergötlands Flyghistoriska Sällskap, ÖFS, har filmkvällar i Flygets Hus, oftast sista torsdagen i månaden, vår och höst. De är absolut värda ett besök. Inget inträde men vill man ha fika kostar det 20:-
Information finns på deras webb www.ofsflyg.se och ofta i lokaltidningen Corren under "I dag". Vi rekommenderar även ett medlemskap i ÖFS. Det innefattar då bl a rabatt i FVM-butiken och i restaurangen CalleC.

Ordföranden har ordet

Man blir glad när man tittar ut och solen skiner och värmen har kommit tillbaka efter vintern och våren är på ingång. Kan det kännas bättre! Men alla har det inte lika bra som vi.

Vi bor i en lugn och välmående del av världen och har det bra här i Sverige. Genom att vi har haft ett starkt försvar och kunnat vidmakthålla vårt oberoende, har vi i Sverige haft möjlighet att bygga ett samhälle som vilar på stabil grund och ger innevånarna trygghet.

I skenet av vad som händer i vår omvärld, med en del oroshärdar nära våra gränser, måste den militära förmågan, så att vi kan hävda vårt oberoende, stärkas avsevärt.

Det känns ibland som tiden flyger iväg och nu åter dags att samla några intryck av föreningens verksamhet

Under år 2016 kommer många spännande aktiviteter genomföras med bl.a. Flygvapnets 90 årsfirande med två flygdagar på Malmen, hur flygprogrammet i detalj kommer att se ut är inte känt i skrivande stund.

Vi kommer att vara representerande under flygdagarna och informera om föreningens verksamhet och värva nya medlemmar under flygdagarna.

Föreningen som i år firar 35 års jubileum. Styrelsen har gjort en tillbakablick vad som hänt under 35 år som föreningen funnits. Ett tiotal medlemmar finns kvar sedan bildandet av föreningen 1981.

Vid starten 1981 var det 112 medlemmar och idag är vi 209 aktiva medlemmar, varav 9 st av de som var med i starten fortfarande är medlemmar. Då skall vi också komma ihåg att rekryteringen av nya medlemmar har, trots att förbandet F3, F13M och F16M har avvecklats, lyckats öka antalet medlemmar och har idag en stabil medlemskår. Dessutom har vi idag byggt upp en god ekonomi som gör att vi kan bedriva en aktiv föreningsverksamhet för medlemmarna.

Jag hoppas att vi kan fira föreningens 50 års jubileum 2031, tror ni detta är ett realistiskt mål och vår kamratförening är lika aktiv som idag? Ja tror det!!

För att profilera och marknadsföra vår förening har vi anskaffat/inköpt fanor och reklamvimplar m.m. att användas vid olika aktiviteter som föreningen kommer närvara vid. I samband med årsmötet kommer dessa presenteras.

Vi har också medverkat till anskaffningen av hjärtstartare till "flygets Hus" tillsammans med övriga hyresgäster. Känns tryggt att vi kan snabbt ge första hjälpen vid eventuella olyckstillfällen.

Info mtrl

Vårens verksamhet är igång med olika aktiviteter inplanerade bl.a.

Flygvapnets 90-års firande med flygdagar 27 – 28 augusti. Mera info på denna länk: www.forsvarsmakten.se/flygdagar2016

Flygvapenchefens kommande besök vid helikopterflottiljen, föreningen skall medverka vid kransnedläggningen vid minnesstenen vid gamla TL-tornet. (Minnesstenen restes i samband flyget 50 år på Malmen 1962)

Föreningens 35 års jubileum kommer att ske i samband med årsmötet.

Vi kommer också att medverka i FM veterandag 29 maj i Stockholm.

Utveckla vårt samarbete med Garnisonens kamratföreningar (A1, I4; T1 och AF2)

Vi kommer att fortsätta vår föredragsserie med nya spännande föredrag under verksamhetsåret. Vår senaste i raden av föredragshållare var Jan Björkman.

Jaktpilot som varit med om tre flygplanshaverier med lyckade fallskärmschopp med flygplan J29 Tunnan och J35 Draken.

Vid SMKR konferens, med företrädare från försvarsmaktens kamratföreningar, som genomfördes vid Ledningsregementet i Enköping 21 – 22 oktober 2015 kom ett antal aktuella frågor upp på dagordningen. Bl.a. hur SMKR på bästa sätt kan medverka och stödja kamratföreningarna och att de erhåller lämpligt stöd från förbanden som är traditionsbevarande för respektive förening. HKV representant vid konferensen redovisade förslag till kommande skrivning i verksamhetsuppdraget (VU2016) till förbandscheferna.

Deltagarna i konferensen ansåg att förslaget var acceptabelt. Bra att förbandscheferna nu äntligen får riktlinjer hur de skall reglera samarbetet med kamratföreningarna och teckna lokala överenskommelser.

Nu väntar vi på beslutet från HKV, vi får hoppas på ett positivt svar.

Läs mer på föreningens Webbsida där kommande aktiviteter finns redovisade.

Ordföranden

Styrelsens verksamhetsberättelse för 2015

Styrelsen 1/1 - 31/12 2015

Ingvar Jäderlind Ordförande
Hans Bertil Karlsson Vice ordförande
Leif Klaar Sekreterare
Berndt Samuelsson Kassör
Stellan Andersson Ledamot
Hans Mårtensson Ledamot
Ronny Perfect Ledamot
Birgitta Green Suppleant
Stig-Olof Carlsson Suppleant
Sture Axelsson Adjungerad

Revisorer: Bo Agnegård och Per Lindström

Valberedning: Åke Medbrant och Irene Liljebäck

Webbansvarig: Sture Axelsson

Styrelsemöten

Styrelsen har under året haft **9** protokollförda sammanträden.

Verksamhet

Årsmöte fredagen den 17 april.

Torsdagsträff med ärtor och tillbehör den 15 oktober.

Traditionsenlig "Lillejul" fredagen 11 december då 65 medlemmar lät sig väl smaka av det stora och välsmakande julbordet.

Vid samtliga dessa sammankomster har styrelsen informerat om kamratföreningens pågående och kommande verksamhet.

SC vid Hkpflj. Pär-Olof Carlsson har varit föredragshållare om jakten på pirater utanför Somalias kust.

Christer Engström har hållit föredrag om FM räddningshelikopters insatser över hav och land.

Styrelsen har även genomfört ett styrelseseminarium för att utveckla vår föreningsverksamhet.

Resor

Liksom tidigare år har föreningens medlemmar haft möjlighet att delta i resor som vi tillsammans med Bråvalla flygvapenföreningen anordnat till olika resmål. Bl.a. Tåkerns naturum, Motala motormuseum och flygvapnets flygdag på F7 Såtenäs.

Ett flertal av medlemmarna har deltagit i dessa resor som har varit mycket intressanta.

Representation

Ordf. ingår som representant i Flygvapnets samverkansgrupp för kamratföreningarna.

Ordf. och vice ordf. har deltagit i Flygvapnets kamratföreningskonferens i Uppsala.

Ordf. och Sture Axelsson har deltagit i SMKR konferens i Enköping.

Leif Klaar och Ronny Perfect har representerat föreningen vid garnisonens kamratföreningskonferens.

Samverkan

Har genomförts med övriga kamratföreningar i Linköpings Garnison, AF2 och F13 angående gemensamma kamratföreningsfrågor.

Ekonomi

Kamratföreningens ekonomi är god men stor osäkerhet råder om vilket framtida stöd som kan erhållas från FM/Helikopterflottiljen.

Begränsat stöd har vi fått från Hkpflj. under 2015.

ÖFS har fått ersättning av Hkpflj. för våra lokal-kostnader i "flygets hus"

Begränsat stöd har vi också erhållit från LSS (Kuvert och portokostnader)

Föreningen har även fått ekonomiskt stöd från Linköpings kommuns äldre- och ungdomsnämnd.

Malmenbladet

Malmenbladet, som är kamratföreningens officiella medlemsinformation, har skickats ut två gånger under verksamhetsåret.

Utöver Malmenbladet har även E-post skickats ut till medlemmar som anmält sin E-postadress, om aktuell information.

Hemsidan

Föreningens hemsida på Internet

www.f3.kamratforening.se innehåller aktuell information om kommande aktiviteter och vår målsättning är att hålla hemsidan så aktuell som möjlig.

Slutord

Styrelsen vill rikta ett varmt tack till alla som på olika sätt bidragit till föreningens verksamhet under året. Sammanfattningsvis måste 2015 trots alla problem som FM har haft under året som även drabbat kamratföreningarna på olika sätt ändå betraktas som ett gott år för föreningen.

Styrelsen vill tacka alla medlemmar runt om i landet för det stora intresse ni visar för kamratföreningen.

Till Helikopterflottiljen och LSS framför vi också vårt tack för all värdefull hjälp och stöd i vår verksamhet och hoppas att i fortsättningen även kan påräkna ekonomiskt stöd från Hkpflj. och LSS.

Ingvar Jäderlind
Leif Klaar
Stellan Andersson
Ronny Perfect
Stig Olof Carlsson

Hans Bertil Karlsson
Bernt Samuelsson
Hans Mårtensson
Birgitta Green

Ordföranden

Kommande medlemsträffar:

Kallelse till årsmöte 2016 och 35-årsfirande

Fredagen den 22 april kl 16.00
Årsmöte med sedvanliga förhandlingar.

ca 17.30

*Jubileumsmiddag bestående av:
Förrätt, varmrätt, vin/lättöl, dessert samt kaffe & kaka*

*Flygets Hus är öppet från 14.30 och där kommer då att finnas kaffe
och förfriskningar.*

Anmälan senast torsdagen den 14 april

Välkommen till höstens torsdagsträff med örter och punsch

i

Flygets Hus

Torsdagen den 22 september 2016 kl 18.00

(En föredrag)

Anmälan senast torsdagen den 15 september

Anmälan till alla träffarna görs till någon av nedanstående:

Ingvar Jäderlind	013–17 18 82	Stellan Andersson	013 –25 99 53
Ronny Perfect	013 – 29 85 47	H B Karlsson	013 – 29 98 25

Inbjudan till "Vår-Utflykt"
Tisdag 24 maj 2016.

1 dagsresa till b.l.a Husqvarna Fabriksmuseum och Tändsticksmuseet i Jönköping.

***Medlemmar i F:3s Kamratförening, samt med respektive anhörig
hälsas välkomna att vara med på denna trevliga "Vårutflykt"***

Resan startar i Linköping med Vikingbuss som är vår bussleverantör. Via E4:an till

Grännabergets kaffestuga där vi intar vårt fm fika.

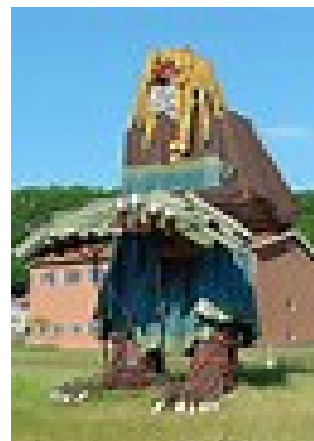
Efter kafferasten fortsätter vi till Husqvarna Fabriksmuseum, där blir det en guidad rundvandring. Nu suger det i magen och färden fortsätter till Stockmakaren i Huskvarna där dagens lunch väntar på oss.

Mätta och nöjda tar vi så åter plats i bussen och färden går nu till Tändsticksmuseet i Jönköping. Här tar även en guide emot oss och visar runt i ca 60 minuter.

Eftermiddagen går nu mot sitt slut och vi vänder åter mot hemorten.

Om tiden medger tar vi ett stopp i Gränna Hamn för att köpa rökt fisk.

Beräknad hemkomst Linköping ca 17.30.

Program för dagen:

Linköping Fjärrbussterminalen kl 08.00

Linköping Cupolen Folkets Park ” 08.10

Flygvapen Museum Bil- P. ” 08.20

Fm fika Gränna berget, kaffe smörgås 09.30

**Kostnad 450:-kr PP
Medlemspris**

**Kostnad 595:-kr PP
Anhörig, ej medlem**

I priset ingår: Bussresa, fm kaffe med bröd, guidning och entreavgifter samt lunch på Stockmakaren i Huskvarna.

Anmälan med namn, antal personer, adress, tfn, även mobilnr, påstigningsplats:

Till S-O Carlsson 013-15 23 23. Alt stigolov.carlsson@bredband.net

TILLHANDA senast Söndag 1 maj.

OBS! Begränsat antal platser till 25 deltagare. Först till kvarn!

Antagningsbesked med inbet.avi kommer att skickas ut.

Välkommen med Din anmälan!

Färdmekaniker på Flygvapnets räddningshelikopter.

Christer Engström, medlem i Kamratföreningen, har under många år arbetat som färdmekaniker ombord på Flygvapnets räddningshelikopter och har i samband med detta deltagit i ett antal dramatiska räddningsinsatser. Han har berättat om detta på en av våra årtmiddagar och återkommer med säkerhet vid tillfälle och berättar mera.

I artikeln här återges en text, som var införd i Expressen söndagen den 2 juli 1989.

Christer deltog aktivt i den räddningsinsatsen och har ställt tidningsurklippet till förfogande.

Den skräckfyllda berättelsen om två killar, som gjorde det mesta fel, börjar i Pantarholmens hamn utanför Karlskrona.

Kent Svensson är svettig och irriterad på sin sambo. Han plockar nervöst med småprylar i sittbrunn

– Var fan är hon? Vi sa ju tolv.

Kompisen Åke fingrar otåligt på ett helrör vodka, men vill vänta tills de är på sjön. Hans flickvän Kicki är lika rastlös. Hon har missat bussen till Hasslö, där hennes mor blivit hastigt sjuk.

– Nej, nu skiter vi i Ingrid, avgör Kent. Vi går ut med Kicki till Hasslö. Ta förtampen.

Kent kollar friläget, startar motorn och drar upp sig mot bojen med vana grepp. Han fick sin första båt sommaren han fyllde 13. Bor man i Karlskrona, Sveriges båttätaste stad, lever man med havet.

På väg ut ur hamnen kollar Kent varv, temp, laddning och oljetryck. "Maria" byggdes 1967 av en gammal örlogsfantast efter förebild av de klasiska barkasserna "Storm" och "Vind". Nu är hon ruffad och modernt instrumenterad.

Den 30 juni 1988 är perfekt för en sväng på sjön - sex meter västsydväst, måttlig sjö och mycket sol. Varmt, nästan hett.

– Nu kan skepparn ta sig en jävel, trugar Åke och sträcker fram Koskenkorvan.

– Njae, jag tar en öl så länge. Vi går väl till Karö och kăkar, va?

– Visst, säger Åke och serverar sig en bamsegrogg. Kicki ger honom en svart blick - hon vet att det gärna blir lite för mycket av det goda när grabbarna har semester. Själv ska hon in och jobba på lasarettet, så snart hon sett om sin mor.

En timme senare har "Maria" passerat bron till Hasslö. Kicki har hoppat av vid en brygga nära föräldrahemmet

Vodkan slår i värmen och Åke är i högform. Kent, som annars inte tackar nej, nöjer sig med folköl.

Christer Engström

Han ska träffa Ingrid senare och hon tål inte att han krökar.

Nu sitter hon i hamnen med kaffekorg och tidning och hoppas att grabbarna bara tagit en kort provrunda.

Beredskapsgänget vid flygvapnets helikopterdivision på F 17 halvliggar i fikarummets fåtöljer och kallpratar.

14.03: Helikopterbesättningen har lyssnat på pipekot och diskuterar dagens toppnyhet:

– Ströberg beviljas resning.

I "Maria" finns bara PR-radio och kommunikationsfrekvenserna är som vanligt mest skrap och störningar. De går en halv distans innanför farleden och två från land. Här ute är vinden åtta meter per sekund och "Maria" niger värdigt i den långa, meterhöga dyning som rullar in på babords bog.

Livet ler mot de båda 40-åriga polarna. Det enda som trycker Åke är en vid det här laget välfylld och alltmer pockande blåsa.

14.04: Åke reser sig, sätter högerfoten på sittdynan och tar tag i vindrutan med vänster hand.

Han vinglar till:

– Ska bara slå en båge, säger han urskuldande.

– Pissa i hinken som ligger i stuv-facket, säger Kent. Det är lättare.

Men hinkar är för fruntimmer, tycker Åke. Han kliver ut på det 20 centimeter breda skarndäcket och knälar för att komma åt att lirka fram lemman genom shortsbenet.

Åke sträcker på sig och samtidigt vrider han sig utåt för att inte skvätta på båten.

Med 80 kilo på relingen rullar "Maria" lite extra. Åkes högerfot stöter mot relingslisten och han

tappar greppet om rutan bakom sig. Instinktivt hukar han sig ner, men i fyllan är han långsam och dräsar snett bakåt i havet.

– Jävlar, skriker Åke förnedrad och gör av med den luft han så väl behöver.

Kent ser hur kompisens vänsterhand greppar i luften efter det mantåg som nästan aldrig finns på motorbåtar. Han sliter av gas och lägger i friläget.

14.05: Kent blir konstigt nog inte alls rädd, snarare förbannad för att Åke inte lytt honom. Han tänker inte på att det bara är 15 grader i vattnet och fattar inte hur kraftigt spriten nedsatt kompisens redan klena simförmåga. Livboj att kasta till den nödställda fanns lika lite som flyt-västar. Kent lägger i back och ger gas, men "Maria" går med åtta knop och väger nära tre ton. Först efter 50 – 60 meter får han stopp. Rakt akteröver skymtar han Åkes svarta hår, men det försvinner lika fort i en vågdal.

Nu gör Kent något märkligt och galet, men som med en osannolik tur visar sig vara rätt. Han låter båten backa mot olycksplatsen, vilket är ytterst svårt med två akterspegel och begränsad roderverkan.

14.06: Kent spanar akterut men ser bara vågor.

Det är inte så konstigt, för Åkes halvnakna, solvarma kropp får en mindre chock av kylan, och efter ett par kallsupar i lungorna börjar han hyperventilera.

Han sväljer och hostar, andas in mer vatten och förvandlas på en knapp minut från rädd simmare till panikslaget drunkningsoffer.

Men Åke har tur - Kent får se hans vilt slående huvud dyka upp tio meter rakt akterut.

"Jäklar, propellern, jag backar på honom", tänker Kent.

Han sliter ur backen, rattar fullt babord och häver sig ut över styrbords reling. Men "Maria" har 1,10 meter höga fribord och det är svårt att nå ner till vattnet utan att själv trilla i.

Turen håller i sig. Åkes huvud dyker upp på decimetern rätt. Kent greppar det enda han når, den halvlånga kalufsen. Åke vrålar av smärta när han släpas med bakåt i några knops fart.

14.07: Här borde dramat sluta för att med tiden förvandlas till en allt vidlyftigare kompissskröna över fredagsgroggen. Men, tvärtom: Kent får en chock när han fattar hur illa därnär Åke hunnit bli, blå i ansiktet, stirrar konstigt, kräks och drar in vatten utan att verka bry sig om det så snart munnen hamnar under ytan.

Hur är det? frågar Kent fånigt utan att få något svar. Han drar i Åkes vänsterarm, men den slappa kroppen glider in under "Marias" V-formade skrov.

14.08: Kent har gjort fyra fem lika ansträngande som fruktlösa försök att dra upp Åke över sidan.

Hjälp till för helvete! Ta i listen, flåsar han för döva öron. Han häver sig ut och försöker få in båda armarna under Åkes armhålor. Men han når inte riktigt runt och kompisens arm är hal som en ål av saliv och spyor, slapp som en klubbad säl och utan kläder att greppa i. Åke glider ner och drar i sig mer vatten.

Kent känner sig utmattad och vanmäktig. Han börjar inse att han inte klarar det här själv. Över axeln ser han spinnakrar 400-500 meter ute till havs. Medan han håller Åkes huvud över ytan vinkar han frenetiskt. Men seglarna passerar om babord och Åke ligger på styrbordssidan där de inte ser honom.

14.09: Om "Maria" bara haft en badstege hade det varit enkelt för Kent att kliva ner och baxa upp Åke. Eller om Åke klarat av att hålla i en tamp. Kent vinkar åt ännu ett par seglare. De vinkar tillbaks och undrar kanske vad det är för en tokfan som viftar så väldigt. Lätt desperat ögonblick funderar Kent på att hoppa i och försöka knyta en tamp kring Åke, men sansar sig lyckligtvis.

I stället drar han kamraten mot aktern, där friborden är lägre. Men där är det rundade däck av lackad mahogny och glashalt.

–Ställ dig på rodret, skriker Kent. Åke vaknar upp ur medvetlösheten:

–Släpp mig rosar han och stirrar otäckt.

–Jag släpper dig aldrig, säger Kent.

14.10: Kent släpar den medvetlösa Åke runt till babords sida. Nu hamnar Åke i lovart där vågorna lättare sköljer över honom, men Kent måste nå PR-radion.

–"Mayday, mayday, mayday. Maria position väster Gö. En man har fallit överbord. Jag får inte upp honom."

14.11: Kent får inget svar på nödfrekvensen 11A. Han är radiointresserad och vet att det är störningar på kanalen och att den är rätt meningslös att sända på.

Trots det upprepar han nödanropet ett par gånger men hör bara italienskt tjatter. Då går han över på fritidsbåtarnas allmänna anropskanal 16, men ingen verkar lyssna.

14.12: Än en gång ska Kent ha en sagolik tur. Hans nödanrop uppfattas av kustbevakningen, men själv hör han inte deras svar.

14.13: Kent går tillbaka på kanal 11A och ropar igen. Än en gång hör kustbevakningen Kents nödanrop och ger larmet vidare till Karlskrona Radio.

14.14: Kustbevakningen anropar sitt fartyg KB 278 som ligger vid Strömholmskajen och beordrar det mot området. På Karlskrona radio har Arne Johansson ropat på kollegan Bengt Johansson för att få hjälp. De rattar rutinerat för att försöka sålla fram nödanrop på den stökiga kanal 11A.

14.15: KB 278 kastar loss och mullrar ut genom hamninloppet. Men de har minst trekvarts gång i högsta fart till "Maria".

Samtidigt hör Arne Johansson Kents nödanrop. Svagt och svårt stört går det fram mot alla odds: "Man över bord väster Gö. Vill ha omedelbar hjälp".

Han svarar "Marie från Karlskrona radio. Repetera position och båttyp". Men Kent hör dem inte.

14.16: KV 278 anmäler på sjöräddningens gemensamma VHF-kanal 16 att de går mot Gö. Karlskrona radio verkar inse att det rör sig om en allvarlig olycka. De har missuppfattat namnet och ropar "Marie" upprepade gånger, utan att få svar.

14.17: Karlskrona radio ringer flygledaren på F 17 och informerar om nödroppet.

14.18: Karlskrona radio informerar trafikledaren på Stockholm radio, som samordnar all sjöräddning. F 17 larmar centrala flygledningen, Cefyl, som beslutar om helikopterinsats. Ytbärgaren Anders Reihammar sitter och läser i de värnpliktigas rum. Det är hans första beredskapsvecka efter grundutbildningen, men inget spännande har hänt.

14.19: I tornet trycker trafikledaren på knappen till högtalarlarmet som är direktkopplat till helikopterdivisionen. Reihammar rusar som en sprinter genom korridorerna:

"Nu jäklar är det allvar", tänker han.

Ute på plattan drar han i gång startaggregatet, som ger ström till den stora helikoptern, Vertol 107, eller Hkp 4 på militärspråk.

Från divisionen kommer de övriga fyra i besättningen och klargöringschef Percy Hansson, som ibland flyger med.

Kapten Jan Johansson har på den röda direkttelefonen fått de första uppgifterna om insatsens karaktär och båtens läge.

14.20: Kent gör ett sista försök att ropa på hjälp. Han upprepar sitt nödropp och tillägger:

– Jag är en åtta meter vit motorbåt av kostertyp. Läge två distans väster Gö.

Karlskrona radio hör och meddelar F 17, som vidarebefordrar till helikoptern.

Men någonstans faller ordet "motorbåt" bort, och det blir ödesdigert.

14.21: Trafikledaren på F 17 meddelar Karlskrona radio att helikoptern Quintus 97 beräknas starta om en minut.

Anders Reihammar rycker ur startkabeln när turbinerna viner i gång och hoppar in i helikoptern. Navigatören Bo-Gunnar Olsson förvärmer radarn och plottar in läget i navigationsdatorn.

Färdmekanikern Christer Engström meddelar:

– Sex man ombord, kabinen klar för start.

Andreföraren Carl-Olof Persson ropar upp tornet:

– Quintus 97 startar söder mot Gö?

Trafikledarens släpiga rutinröst:

– Quintus 97, klart starta och korsa banan, vind 270 grader, sex meter.

Försteföraren Jan Johansson ökar varvet, låter ögonen svepa över instrumentpanelen och smattar i väg.

14.22: Christer Engström hjälper ytbärgaren Reihammar på med isolerdräkten. Själv har han hundratals räddningsuppdrag bakom sig men vet att det är Anders första "skarpa uppdrag".

14.23: Jan flyger med 240 km/t på 200 meter. De passerar ut över havet. Carl-Olof anmäler på kanal 16 att de är på väg och att de fått information om båten.

14.24: Kent börjar misströsta om att få hjälp. Då kommer han på det - han har ju mobiltelefon i väskan i ruffen!

Han drar Åke akterut och sträcker sig sedan efter aktertampen. Den surrar han runt Åkes vänstra överarm, tar hem och gör några halvslag runt knäpen. Åke kvider illa och domnar av igen men har i alla fall huvudet över ytan.

14.25: Kent slår 90 000. En kvinna svarar: "SOS Alarmering."

"Jag är i nöd, min kamrat har trillat i vattnet, jag får inte upp honom. Vi har en vit motorbåt, "Maria", läge två distans väst Gö"

När SOS larmar sjöräddningen får de veta att hjälp är på väg.

14.26: Quintus 97 går spikrakt på det uppgivna läget två distans väster Gö, men Kent har i brådskan och rädslan tagit fel.. I själva verket är han en halvmil sydost Lindö udde.

14.27: Trafikledaren på F 17 har beordrat marinens Jet Ranger-helikopter Yngve 44, på övning utanför Karlskrona, att delta i spaningen. Därefter ropar han Sk 60-planet Quintus 150, som står på plattan, och ber det påskynda start och gå mot området

14.28: Besättningen i Quintus 97 letar förgäves. De har gått ner och kollat flera segelbåtar, men bara fått nyfikna blickar och vinkningar tillbaks.

14.29: Kent ser en- helikopter komma från söder men vet att den tillhör marinen. Han jobbar själv åt försvaret och vet att Jet Rangern inte används för sjöräddning.

14.30: Grabbarna i Quintus 97 biter i suräpplet:
- Området avspanat, inget hittat.

14.31: Kent vet att hjälp är på väg, men han är orolig för Åke, som verkar halvdöd:
- De kommer, säger han.
Mest till sig själv.

14.32: Quintus 97 söker sig söderut. De vet att båtfolk brukar underskatta avståndet till land vid god sikt.
Men inte finner de någon nödställd seglare. Alla i helikoptern spanar efter båtar men finner ingen nödställd. Och än värre - eftersom ordet "motorbåt" försvann, tror de att en åtta meters koster är en segelbåt.

14.33: Helikoptergrabbarna börjar bli irriterade. De jobbar med minutberedskap och sekundprecision. Att inte hitta något är pinsamt, men det har hänt.

14.34: Kent ser marinens helikopter passera i sydväst:
Karlskrona radio från Maria, helikopter passerat västerut, ropar han på 11A.

14.35: Karlskrona radio hör och dirigerar Quintus 97 österut. Carl-Olof hör också och ropar "Maria". Kent hör inget.

14.36: Nu svänger även Yngve 44 österut eftersom Quintus 97 inte funnit något västerut.

14.37: Därborta är något, säger Björn Pallander till Torbjörn Jönsson i Yngve 44 De har hittat "Maria".

14.38: Jo, det ligger en stackars sate i sjön! Yngve 44 rapporterar läget till Karlskrona radio, men har ingen vinsk och kan inget annat göra än att leda Quintus 97 rätt.

14.39: -Quintus 97 från Yngve 44. Vit motorbåt en distans sydost Lindö udde. En man släpar i sjön, läget verkar kritiskt.

14.40: Adrenalinet stiger i Quintus 97, mest hos unge Reihammar. Han har övat vinschning dussintals gånger, men nu gäller det livet.

14.41: Christer Engström krokas fast Anders, öppnar dörren och svänger ut vinscharmen. Carl-Olof meddelar att de ser "Maria", en kilometer bort.

14.42: - Han ligger på lovartssidan, muttrar Jan. Inte bra. Helikoptern måste gå upp mot småbåtar från läsidan annars blåser de undan båten. Under rotorerna är det styv kuling, 20 sekundmeter. Alltså måste Anders simma runt med linan och selen till Åke som ligger på fel sida av båten.

14.43: -Quintus 97 framme och påbörjar vinschning. Anders tar ett djupt, andetag och svingar sig ut i rotorstormen medan Christer vinschar ner.

14.44: Resten ska vara ren rutin, men inte denna gång: När Anders går i vattnet har han 40 meter att simma. Då känner han hur ena simfoten slås av. Sånt här har de tränat, så han tar i lite extra. Då lossnar även den andra. Fenorna gör halva jobbet, särskilt när man ska släpa på sele, vajer och kanske ett tungt drunkningsoffer.

14.45: Anders är framme, rundar båten och flämtar till Åke:
– Ta det lugnt, vi ska fixa det här. Så ser han ögonvitorna i det blåliga ansiktet och flämtar till.

14.46: Christer har vinschat ut hela linan för att inte få den under "Maria". Lik förbaskat ser han att vajern har glidit under båten. Kent har lossat tampen runt Åkes arm. Anders börjar trä på räddningssele över Åkes huvud.
– Släpp du, jag tar honom. Då kvicknar Åke till och börjar slå omkring sig i panik.

14.47: Anders kämpar för att hålla sig och Åke över ytan, brottas och få på selen samtidigt - utan simfenor. Samtidigt försöker Jan manövrera helikoptern runt "Maria" för att få linan fri från båten.

När Christer tror att linan är fri börjar han spela hem vinschen. Men den är fast någonstans under båten. Resultatet är förödande: Anders håller ena armen om den vattensvullne och nu livlöse Åke och den andra i båten. I stället för det mjuka lyftet kommer ett kraftigt ryck - ner under båten.

"Jäklar, nu fastnar selen i propellern. Då är det slut", tänker Anders.

Samma sak tänker Christer och ber till alla makter att inte Kent ska försöka vara "hjälpssam" och starta motorn för att flytta båten. Men Kent bara stirrar förvirrat efter Anders och Åke.

14.48: Efter några skräckfyllda sekunder kommer Anders upp på andra sidan båten. Men Åke har glidit ur selen och är borta. Några hemska sekunder senare flyter Åke upp. Anders simmar bort och börjar trä på selen igen. Nu är han rejält trött och orkar knappt göra klartecken till Christer när selen sitter på plats. Äntligen sträcks linan och de åker upp ur vattnet. Men nu händer det som aldrig får hända - Åke glider ur selen, sjunker och försvinner.

14.49: Rotorerna piskar havsytan skummande vit. Anders har ingen chans att upptäcka Åke. Han simmar runt på måfå och tittar då och då förtvivlad upp mot helikoptern. Första verkliga jobbet har gått helt åt helsike. Från tio meters höjd är det lättare att se på djupet. Christer skymtar något en meter under ytan, fem meter

från Anders. Han pekar, Anders ser, simmar och dyker.

14.50: "Nu är han död", tänker Anders när han känner den kalla, slappa kroppen som varken flyter eller sjunker. Själv dödstrött kämpar han för att få grepp och sele på Åke under vattnet. Klarar han det? undrar Jan vid spakarna. Vete fan, tror det, svarar Christer tvekan.

Men samtidigt ser han hur den fullkomligt desperata Anders trär på selen bakifrån - över Åkes ben. Det är ju omöjligt att vinscha folk upp och ner.

Då bestämmer sig den rutinerade Christer för att ta en rövarchans - när Anders fått selen vid Åkes midja skriker han till Jan:

– Lyft!

Det betyder att Jan stiger med helikoptern i stället för att använda den långsammare vinschen.

Anders slår armarna runt midjan på Åke, som töms på litervis med vatten i det omilda rycket. Men upp åker de och Christer börjar vinscha hem. Uppe under helikoptern uppstår nästa problem – det går inte att vinscha in dem genom dörren dubbelvikta. Med extrahjälp av Percy Hansson dras de in för hand.

"Quintus 97, mannen bärgad, tillståndet kritiskt, vi går mot Karlskrona", meddelar Jan Johansson.

14.51: Bo-Gunnar Olsson har lämnat navigatörsplatsen för att hjälpa Christer. De växlar en blick - nu gäller det. Alla på divisionen har en förkortad undersköterskeutbildning. De konstaterar att Åke varken har puls eller andning. Han är kliniskt död.

På någon sekund tömmer de honom på mer vatten, Bo-Gunnar blåser rent luftvägarna, torkar spyor och startar mun-mot-munmetoden. Samtidigt gör Christer hjärtkompression. Det knakar otäckt när Åkes revben knäcks. Bo-Gunnar och Christer kämpar. Trots fem minuters intensiva försök visar Åke inga livstecken.

Nästan allt som kunde gå snett under uppdraget har gjort så. Nu ser det ut som om de skulle tvingas lämna ett lik till läkarna.

Då vrider Bo-Gunnar på huvudet och flåsar till Christer:

– Han spontanandas. Svagt. Kör på, jag blåser.

På Karlskrona lasarett kryper Kicki ur jeansen, drar på en vit rock och hör ambulansen tjuta iväg. Skönt, hon hann in före tre.

När Jan Johansson går ner för landning på plattan bakom lasarettet ser han att något inte stämmer:

– Var fan är ambulansen?

Trots att det bara är drygt 100 meter till akut-intaget ska ambulans möta för att kunna ge maximal vård.

Men ambulansen har dirigerats till helikopter-landningsplatsen Söderstjärna vid örlogsbasen, dit mindre brådsakande transporter går för att inte bullra vid lasarettet.

Jan hinner knappt sätta ner helikoptern förrän Percy startar sitt livs hundrameterslopp. Han tacklar upp akutintagets svängdörrar och vrålar: – En bår! Vi har ett druckningsoffer, fort!

Två förskräckta undersköterskor fattar allvaret och springer ut med en rullbår.

Tillsammans skramlar de i väg med Åke längs asfaltsgången. Han är medvetlös, men andas själv och har svag puls.

Inne på akuten möter läkare, som lyssnar på hjärtat och ger syrgas.

– Jag hade troligen sönder några revben, säger Christer ursäktande.

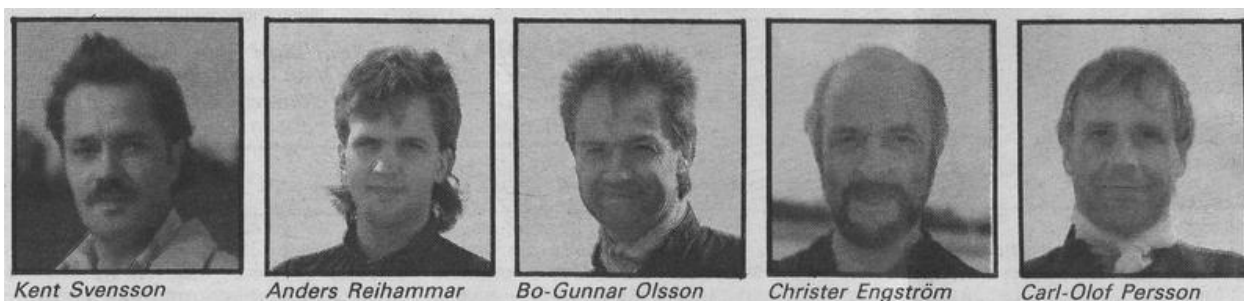
– Då gjorde du nog rätt, svarar doktorn och blinkar snabbt.

I korridoren tränger de sig förbi två biträden som klappar fram mot hissarna. Ett av dem tittar till, tar ett par snabba steg för att komma i kapp och viskar:

– Herregud, Åke ...

Kicki sjunker ihop längs väggen.

■ Åke låg en vecka på Karlskrona lasarett, varav tre dygn i respirator, innan han skrevs ut symptomfri. Han har inga minnen av vare sig olyckan eller räddningen. Åke och Kicki vill inte tala om händelsen. De heter i verkligheten något helt annat.

Räddarna. Helikopterpiloten Jan Johansson saknas på bilden.

Fel i tidigare artikel.

I min artikel "Lumpenjubileum 1965 – 2015 = 50 år" skrev jag att det var två furirer, Persson och Karlsson, som lärde oss hälsa, bädda och putsa skor plus lite annat.

När jag var på ett möte med SMKR i höstas träffade jag en trevlig man som visade sig vara nämnde Karlsson, Allan Karlsson närmare bestämt, som nu bor i Luleå och är engagerad i F21 Kamratförening. Han påpekade då försynt att jag i artikeln degraderat honom och Boris Persson – de var Överfurirer då. Allan hälsar f ö till alla bekanta F3:are.

/Sture Axelsson

Allan Karlsson, F d trupp utbildare F3

Resan till Japan

Drömmen om att resa och besöka Japan har jag haft under många år. Hösten 2015 förverkligade jag min drömresa till Japan.

Jag gjorde flera studier om Japan och dess historia för att vara väl förberedd den dagen då min dröm kanske kommer gå i uppfyllelse. Lite i "smyg" arbetade jag med drömresan innan jag presenterade ett reseförslag för min fru Agneta, som måste övertygas innan jag arbetade vidare. Även ett par goda vänner informeras om min dröm om att få besöka Japan. Till vår stora glädje blev svaret ja, att vilja följa med och bli våra reskamrater.

Vi träffades under ett flertal tillfällen och diskuterade hur vi skulle kunna genomföra drömresan tillsammans. Men hur skall vi klara det Japanska språket och deras skrivtecken. Men vi enades om att detta får väl lösa sig på plats.

Nästa steg var att planera själva resan, med bokning av flygbiljetter, hotell och tågbiljetter m.m. Vi kom också överens om att Tokyo får bli vår bas under resan och sedan planerade vi vilka utflyktsmål vi vill besöka. Vi valde flygvägen över Ryssland som är den kortaste vägen till Asien och Japan.

Resan med flyg startade på Arlanda vid lunchtid via Helsingfors till Tokyo och vi landade på Narita flygplatsen 6 mil utanför Tokyo påföljande morgon. Mycket smidig hantering vid passkontrollen och för första gången kom vi kontakt med den japanska vänligheten alla bockar i tid och i otid kändes lite konstigt för oss västerlänningar.

Efter att vi hämtat ut vårt bagage och våra Japanska tågpass påbörjade vi resan in till Tokyo med tåg. Tokyo om är en megastad stor som Skåne med ca 36 miljoner invånare. Själva centrala Tokyo med sina 13,5 miljoner invånare. Då förstår ni skrällen vi hade med alla japanska tecken som virvlade förbi utanför tågfonstret.

Efter ankomsten till Tokyos centralstation, som är en av världens största, samlade vi ihop oss och såg förmodligen ut som fyra fågelholkar. Men här gällde det att se världsvan ut. Med papper i handen med hotellets namn skrivit på japanska uppsökte vi taxistationen och visade pappret. Taxichauffören klädd i uniform och vita handskar tog väl hand om väskor och oss passagerare i sin Toyota med säten som var klädda med spetsgardintyg som var inne på 60-talet här hemma. Han körde oss tryggt till vårt hotell, som var centralt beläget i Tokyo. Hotellpersonalen tog väl hand om oss vid incheckningen. Servicepersonalen följde med oss upp till våra hotellrum och gick igenom bestämmelserna för uttryckning i samband med eventuellt jordbävning, visade oss nödutgångar, ficklampor, kläder och signal-

system som skall användas vid larm. Ingen jordbävning inträffade under vår vistelse i Japan.

Efter incheckningen tog vi en promenad till Shiba parken med sitt Buddisttempel. Folk stod och bad och tände rökelse. I parken fanns dockor av sten med virkade

mössor i tusental i olika färger. Dockorna var små skyddshelgon var förklaringen vi fick.

Dagen efter började vi använda Tokyos tunnelbanesystem ett ofantligt nät av T-banor fanns. Hur köper man ett tunnelbanekort i automat, inte självskrivet hur man skall göra om man inte kan Japanska skrivtecken. Men med olika symboler gick det att få ut biljetter ur automaten. Döm om vår förvåning när fyra biljetter kom ut ur automaten.

Utrustade med T-banekort tog vi oss smidigt runt i Tokyo till de olika besöksmålen. Vi blev märta imponerade av deras kösystem i trängsel av alla människor som åkte med T-banan.

Första stoppet med T-banan var vid Tokyos Sky tree town området. Vi köade bl.a. i en timma för att få åka upp till utsiktstornets 450-metersnivå. Här uppe var det en fantastisk utsikt över Tokyo. Då först förstod vi hur stort Tokyo är och hur litet Linköping är.

Vi besökte olika stadsdelar bl.a. välkända Ginza, Oshiage, fiskmarknaden i Tsukijishijo och Shibuya crossing, en gatukorsning som visar rött ljus för bilar i korsningens alla anslutna gator. Vid grönt ljus strömmade tusentals människor över korsningen ett skådespel av högsta klass. Vi önskade att det hade varit regn den dagen och alla skulle passera över korsningen med sina paraplyer. Det hade varit kul att få se.

Alla restauranger serverade utöver traditionella japanska rätter även vanliga västerländska rätter och med både pinnar och vanliga bestick. Vi besökte även Sushibarer. Det unika med dessa barer var att när de var öppna för gäster hängde typ kökshanddukar i entrén som tecken på att vi var välkomna in.

Vi besökte också det Kejserliga palatset och parken ett mycket intressant besöksmål, en tyst vördnad råder i hela området där den kejserliga familjen lever avskilt liv från vanliga japaner.

Ingvar Jäderlind på shoppingrunda

Vi hade önskemål att få äta det berömda kobekött från kor som behandlas och matas med speciell mat, öl, musik och kärlek. Vi frågade på hotellet var vi kunde hitta en restaurang som serverade kobekött. Personalen frågade då hur stor vår budget var. Då insåg vi att vi får äta något annat kött.

I Japan finns inget skräp eller klotter på gator och torg allt är rent och snyggt trots att så många människor bor i landet så upplever man ingen trängsel varken på tåg. T-banor, bussar, gaturvimlet och i rulltrappor. Alla japaner står på led.

Shinkansen

Efter några dagar i Tokyo åkte vi till Hiroshima med Japans stolthet Shinkansen, tåget som kör i hastigheter upp till 320 km/tim. Tågen går i rätt tid exempel kl. 1000-05-15 alltså timmar, minuter och sekunder och kommer fram exakt på sekunden. "Där har SJ mycket att lära"

När konduktören ombord på Shinkansen kommer in i tågvagnen stannar han vid dörren och tar av sig skärmmössan och bugar innan han går in och kollar tågbiljetterna. Samma procedur genomförs varje gång han lämnar och kommer in i tågvagnen en artighet på högsta nivå. Prata i mobiltelefon var förbjudet i vagnarna.

Hiroshima är en mycket modern stad som har återuppbyggts från grunden efter har raderats ut vid atombombens detonation över staden. I Hiroshima besökte vi bl.a. Peace Memorial park. Där såg vi allt tragiskt som hänt efter atombomben fällts över Hiroshima i museet. Vi besökte även platsen där huset med sin kupol av stål som ett skelett står kvar som en symbol att ovanför huset har Atombomben detonerat. I parken finns flera historiska monument med

fredsklockan och eldslågan som brinner och skall släckas den dagen då alla kärnvapen inte längre finns. När man promenerar i parken känns det på något sätt konstigt att här har en hel stad raderats ut vid ett tillfälle.

Efter har besöket i Peace Memorial park. Åkte vi en båtut till den välkända gamla Buddhistiska Miyajima ön med sina gamla tempelbyggnader m.m. Ön är känd för sin stora röda portal som står i vattnet i inloppet till ön.

Vi besökte ett typiskt Japanskt värdshus på ön, eftersom sonen i värdshuset inte kunde engelska kom mamman in klädd i kimonon och tog över. Hon talade varmt om olika rätter och vi beställde det som hon rekommenderade en friterad jätteräka på en saltbädd och därefter en kött rätt som visade sig vara det efterlängtrade kobeköttet med öl till.

Notan kom in, jag kan säga att det var ingen billig måltid. Men köttet var underbart.

På ön strövar hjortdjur helt fritt bland alla besökarna på gator och torg, de var helt tama.

Efter besöket i Hiroshima var det åter dags att åka tillbaka till Tokyo med Shinkansen. Efter återkomsten till Tokyo besökte vi nya sevärdheter och restauranger, shoppingcentra m.m. Sedan var det dags att börja packa resväskorna och påbörjar hemresan.

Smälta alla intryck vi har fått uppleva under vår vistelse i Japan. Hemresan gick som planerat utan några tillbud.

Många platser har vi besökt och vi längtar redan efter att få åka tillbaka och besöka andra historiska platser. Vi får se hur framtiden gestaltar sig.

*Ingvar Jäderlind
Japanresenär*

Information från Helikopterflottiljen.

Efter att personalen under några år tillhört F17 har nu Helikopterflottiljen fått tillbaka en basenhet i sin organisation, med ett fast och ett rörligt kompani på Malmen. Det är en av de större förändringarna i den nya organisation som började gälla vid nyår. Den andra förändringen är att Helikopterbataljonen togs bort och den verksamheten ligger nu direkt under flottiljen.

Beslutsvägarna blir enklare när basenheten på Malmen lyder under chefen för Helikopterflottiljen. Det betyder också att flottiljen börjar gå högvakt igen, en omgång på Stockholms slott under våren och en på Drottningholm under hösten. Helikopterflottiljen genomför också utbildning av nya soldater på Kvarn, nu kallad GMU Ny. Redan i slutet av förra året tog basenheten över Räddningsstationen och fälthållning på Malmen som under några år sköts av entreprenörer. Sammantaget innebär det ett hårt tryck på basenheten som är i stort behov av flera soldater. Försvarsmakten börjar i år åter med repetitionsutbildningar och för Helikopterflottiljens del innebär det att närmare 90 tidigare soldater kallas in under ett övningsstillfälle.

I slutet av januari examinerade Flygskolan, som vanligt, 24 nya elever som fick sina pilotvingar. 12 helikopterpiloter och 12 som går till stridsflyg eller transport. Nytt för i år var att nio meterologer också fick sina vingar vid ceremonin. På hedersplats under festligheterna fanns förre flygvapenchefen Sven Olof Olsson som firade 70 års jubileum och nästan femtio personer som firade 25 års jubileum.

Flygskolan får en ny Skolchef under våren. Övlt Andreas Dahlberg som närmast kommer från en tjänst som Krigsförbandsansvarig stridsflyg på Hökvarteret. Helikopterflottiljen får en ny stf Flottiljchef innan sommaren eftersom överste Ulf Landgren flyttar till Norfolk, Virginia och en tjänst som Förbindelseofficer vid US Joint Staff där.

Årets händelse på Malmen blir utan tvekan Luftförsvarsdagarna 2016 som är en del av firandet av Flygvapnet 90 år. Det jubileet kommer i sig att firas på lite olika platser i landet, förutom i

Linköping. Själva födelsedagen 1/7 firas i Stockholm med tal och överflygning. Någon vecka senare blir det en utställning under politikerveckan i Almedalen på Gotland. Det är dessutom tänkt att Flygvapenchefen ska göra en rundresa bland före detta flottiljorter.

Luftförsvarsdagarna på Malmen är 25-28 augusti och inleds med ett tvådagars symposium för särskilt inbjudan gäster. Under helgen blir det så Flygdagar både lördag och söndag. I vanliga fall har flygvapnet en flygdag om året som alternerar mellan flottiljerna. Förra året stod F7 värd, och årets dessförinnan F17. Eftersom det är jubileum utökas Flygdagarna till två i år, med i stort sett samma flygprogram båda dagarna. Detta för att ge så många människor som möjligt chansen att se uppvisningarna. En Flygdag brukar dra mellan 40-60 000 åskådare och de är öppna för allmänheten och gratis. Det jobbas nu hårt på att få fram allt från utställningar och föreläsningar till tillräckligt med toaletter och serveringsställen för mat och dryck. Som alltid kommer det tyvärr att bli trafikproblem. Parkeringsplatserna är begränsade, matarbussar kommer att sättas in men det går inte att undvika bilköer samt långa avstånd mellan parkeringar och uppvisningsområdet.

Vilka flygplan som kommer att delta blir klart senare under våren. Ett antal internationella uppvisningsgrupper har bjudits in, annars blir det i huvudsak flygplan och helikoptrar som används eller har använts i Sverige. På hemsidan www.forsvarsmakten.se/flygdagar2016 kommer aktuell information att läggas ut vartefter det blir klart. Där finns också kontaktinformation för kamratföreningar inom flygvapnet som vill berätta om sin verksamhet under Flygdagarna.

Veckan efter Flygdagarna börjar Flygvapenövning '16. Det innebär för Flygskolan att man står startberedda för att ombasera med sina SK60 efter att den sista åskådaren lämnat Malmen. Spaningsflyget deltar också. Däremot inga helikoptrar från Malmen, men väl stabspersonal.

Text o bild: Lasse Jansson

Flygdag 2015: Förra årets firade C 130 Herkules jubileum under Flygdagen på Såtenäs, i år är det hela flygvapnet som jubilerar under Flygdagarna på Malmen. (Vi som åkte buss från Linköping fick inte se detta – vi stod i bilkö /Reds anm)

Examensflygning: I examen ingår att de piloter som ska få sina vingar gör en examensflygning i SK60 eller HKP15.

Ny organisation: Vid en ceremoni i hangar 14 hälsade flottiljchefen öv Peder Söderström basenheten välkomna tillbaka till Helikopterflottiljen och kommenderade samtidigt flottilj- och bataljons-staberna att gå ihop till en enhet.

*Flygdag 2010: Vackert väder ger många flygdagsbesökare, som här på Flygdagen 2010.
Foto:Helikopterflottiljen*